

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH

Katowice, dnia 05. 05. 2016

PA-B-642-44/188/16/.

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji /tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm./ oraz art. 104 i art. 268 a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 23/,

po rozpatrzeniu wniosku Pana _____, z dnia _____ r. o wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej do ochrony osobistej,

ODMAWIAM WYDANIA POZWOLENIA NA POSIADANIE BRONI PALNEJ BOJOWEJ W CELU OCHRONY OSOBISTEJ W LICZBIE JEDNEGO EGZEMPLARZA BRONI.

Uzasadnienie

W dniu _____ r. do organu Policji wpłynął wniosek Pana _____ o wydanie pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. We wniosku o wydanie pozwolenia na broń strona wskazała, że mieszka z żoną na obrzeżach _____, na terenie firmy _____. Firma _____ obejmuje obszar około _____ m². Na tym terenie znajdują się dwie hale produkcyjne i budynek mieszkalny strony. Teren ten objęty jest ubezpieczeniem oraz ochroną przez firmę _____. Strona wskazała też, że broń jest jej potrzebna do ochrony w miejscu zamieszkania.

W trakcie prowadzonego postępowania strona poinformowała, że jej dom mieszkalny położony jest w sąsiedztwie ogródków działkowych w dzielnicy _____. Na terenie gdzie umiejscowiony jest dom znajdują się także hale produkcyjne, salon sprzedaży oraz miejsce składowania maszyn budowlanych. Strona podkreśliła, że od roku, tj. od momentu wyprowadzki syna, mieszka sama z żoną i obawia się bezpośredniego ataku. Przyznała też, że do tej pory nie dochodziło do tego typu zdarzeń. Niemniej jednak broń traktuje jako środek zapobiegawczy, zapewniający poczucie bezpieczeństwa. Strona wskazała także na liczne jej zdaniem przypadki rozbojów, podpaień oraz chuligańskich zachowań w dzielnicy _____.

Strona złożyła także zeznania. W zeznaniach podtrzymała argumenty wskazane we wniosku o wydanie pozwolenia oraz w toku prowadzonego postępowania. Zeznała też, że w latach _____ prowadziła działalność gospodarczą. Początkowo _____, równolegle firmę _____ specjalizującą się w handlu sprzętem budowlanym marki _____. W _____ roku firmę _____ przepisała synowi. Na terenie firmy znajduje się monitoring – łącznie osiem kamer oraz czujniki w biurach, warsztacie i na zewnątrz. Jest też całodobowa ochrona firmy _____. Strona zeznała także, że jest osobą zamożną i obawia się ewentualnego napadu na tle rabunkowym. Zeznała też, że nigdy nie zgłaszała organom Policji zdarzeń świadczących o zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia. Z uwagi na miejsce zamieszkania czuje się jednak zagrożona. Broń chciałaby posiadać prewencyjnie, dla odparcia ewentualnego napadu w miejscu zamieszkania.

Organ Policji uzyskał również pozytywną opinię o stronie z miejsca zamieszkania oraz informację o jej niekaralności. Z zebranej o stronie opinii wynika dodatkowo, że nie zgłaszała zdarzeń świadczących o zagrożeniu.

W myśl art. 10 k.p.a., strona miała zapewniony udział w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

2016-05-06

Argumenty powołane we wniosku strony oraz zgromadzone w toku postępowania materiały nie dają, w ocenie organu I instancji podstaw do wydania pozwolenia na broń palną bojową.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni. Pozwolenie na broń wydaje się w szczególności w celach ochrony osobistej. Przepis ten stanowi także, że za ważną przyczynę dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przesłanki powyższe muszą istnieć łącznie, a zagrożenie wynikać z obiektywnych okoliczności, a nie tylko z przekonania osoby wnioskującej o wydanie jej pozwolenia na broń. Ciężar udowodnienia, iż taki stan faktyczny występuje, spoczywa na tej osobie, co nie zwalnia organu Policji z obowiązku podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz uzyskania całego materiału dowodowego, pozwalającego na swobodną ocenę czy żądanie jest uzasadnione i pozwolenie na broń należy wydać. Wnioskodawca może więc powołać każdą okoliczność, która jego zdaniem wskazuje na zagrożenie jego osobistego bezpieczeństwa, jednakże ocena czy spełnia ona wymogi art. 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy o broni i amunicji, należy do organów Policji. Organ Policji oceniając materiał dowodowy nie musi dzielić zdania wnioskodawcy co do konieczności ochrony jego życia i zdrowia przy pomocy broni.

W prowadzonym postępowaniu administracyjnym nie ustalono, by strona stanowiła zagrożenie dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego. Strona jest osobą niekaraną, o czym świadczy informacja uzyskana z Krajowego Rejestru Karnego. Posiada także pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Powyższe okoliczności nie pozwalają jednak na pozytywne rozpatrzenie wniosku strony zgodnie z jej żądaniem, bez istnienia ważnej przyczyny posiadania broni do celów ochrony osobistej, za którą uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia.

W toku postępowania ważnej przyczyny posiadania broni nie ustalono.

Przedstawione przez stronę we wniosku o wydanie pozwolenia na broń oraz w toku postępowania argumenty, a także zgromadzone w trakcie prowadzonego postępowania materiały, w ocenie organu I instancji nie stanowią ważnej przyczyny posiadania broni palnej bojowej. Strona wskazała jedynie na miejsce zamieszkania i związane z tym zagrożenie jako ważną przyczynę posiadania broni palnej bojowej do ochrony osobistej.

W ocenie organu I instancji nie są to okoliczności potwierdzające ponadprzeciętne zagrożenie wnioskodawcy. Nie dowodzą bowiem o bezpośrednim, stałym i realnym zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia strony. Obawy strony o swoje bezpieczeństwo związane z lokalizacją jej domu mieszkalnego w (w dzielnicy) nie mogą przesądzać o przyznaniu pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej. Sam fakt takiego zamieszkania nie oznacza bowiem istnienia zagrożenia dla życia, zdrowia i mienia, które uzasadniałoby wydanie pozwolenia na broń do ochrony osobistej. Obawy takie jak strona posiada wiele osób i taka interpretacja spowodowałaby konieczność wyposażania ich w broń palną. Wskazać należy, że brak poczucia bezpieczeństwa z różnych powodów deklarowany jest przez bardzo wiele osób. Nie oznacza to jednak obowiązku wydania pozwolenia na broń każdemu, kto o takie pozwolenie wystąpi. Pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej wydawane są osobom, które przedstawią ważną przyczynę posiadania broni, którą według ustawodawcy jest w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Samo przekonanie strony o jej zagrożeniu nie może zatem przesądzić o przyznaniu pozwolenia na broń palną bojową. Istotne jest jeszcze wykazanie, że znajduje się ona w sytuacji szczególnego zagrożenia. Podczas przesłuchania strona zeznała, że nigdy nie zgłaszała organom Policji zdarzeń świadczących o bezpośrednim zagrożeniu jej życia, zdrowia, lub mienia. Taka informację uzyskano również z jednostki Policji z miejsca zamieszkania strony. W tej sytuacji przeświadczenie strony, iż jest realnie i ponadprzeciętnie zagrożona, należy uznać za czysto subiektywne. Argument strony odnoszący się przypadków rozbojów, podpałów oraz chuligańskich zachowań w dzielnicy (w której zamieszkuje), nie dotyczy natomiast bezpośrednio samej strony i również nie może przesądzić o przyznaniu jej pozwolenia na broń bojową do ochrony osobistej. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż miejsce zamieszkania strony objęte jest całodobową ochroną, co minimalizuje ryzyko ewentualnego napadu na tle rabunkowym.

Strona w toku postępowania administracyjnego nie przedstawiła dowodów pozwalających stwierdzić, iż faktycznie istnieje wyraźne ponadprzeciętne zagrożenie działaniami przestępczymi, co uzasadniałoby posiadanie środka samoobrony w postaci broni palnej do ochrony osobistej. Wręcz przeciwnie, strona wskazała iż broń traktuje jako środek zapobiegawczy i prewencyjny. Strona nie udowodniła zatem, ażeby jej życie, zdrowie oraz mienie było stale, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone. Istnienie omawianego zagrożenia wywodzi jedynie z miejsca jej zamieszkania i związanego z tym zagrożenia. Tego zaś rodzaju zagrożenie, jakie starała się wykazać strona, nie nosi cech stałego, realnego i ponadprzeciętnego, a jedynie cechy zagrożenia hipotetycznego. Takiej odmiany zagrożenia ustawodawca nie wskazał w przepisach ustawy o broni i amunicji i nie uzależnił od jej istnienia przyznania pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej.

Na powyższe zwracają także uwagę w swoim orzecznictwie sądy administracyjne. I tak, np. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29.08.2013 r., sygn. akt II SA/Wa 739/13 wskazał, m.in. że brak poczucia bezpieczeństwa i to z różnych powodów deklarowany jest przez bardzo wiele osób. Nie oznacza to jednak obowiązku wydania pozwolenia na broń każdemu, kto o takie pozwolenie wystąpi, zaś ocena w tych sprawach należy do organów Policji, które mogą prowadzić w tym względzie mniej lub bardziej rygorystyczną politykę.

Wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej musi być w każdym indywidualnym przypadku uzasadnione szczególnymi okolicznościami faktycznymi, przy czym nie mogą być to okoliczności subiektywne, lecz obiektywnie istniejące (np. wyrok WSA sygn. II SA/Wa 1188/14). Subiektywne przekonanie o potencjalnym zagrożeniu, które może wystąpić w bliżej nieokreślonym czasie i miejscu, nie spełnia dyspozycji art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji. Powyższe ustalenia pozwalają uznać, że przekonanie strony o potrzebie ochrony przy pomocy broni palnej ma charakter wyłącznie subiektywny, niepotwierdzony żadnymi konkretnymi okolicznościami, z których wynikałoby, że w jej przypadku istnieje ważna przyczyna posiadania broni do celów ochrony osobistej, z uwagi na stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie jej życia lub zdrowia.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 13.06.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 621/12, dnia 30.03.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 2603/11, dnia 26.02.2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2068/13 i dnia 25.07.2014r., sygn. akt II SA/Wa 893/14 wskazał także, że zagrożenie życia, zdrowia lub mienia stanowiące ważną przyczynę posiadania broni, aby można było uznać za stałe, musi przejawiać się permanentnością i aktualnością, zaś jego realność musi być rzeczywista i obiektywna, a nie nacechowana subiektywnością. Realne zagrożenie jest zagrożeniem przewidywalnym, czy też wielce prawdopodobnym. Musi ono wynikać z ciągu wydarzeń, jakie miały miejsce w życiu wnioskodawcy i dotyczyły jego osoby. Ponadprzeciętność nie może natomiast sprowadzać się do sytuacji hipotetycznej, lecz musi być nadzwyczajna i niepowседневna.

W ocenie sądów, subiektywna ocena wnioskodawcy o grożącym mu niebezpieczeństwie, nie może stanowić podstawy wydania pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. Jest ono szczególnie jasne wobec konieczności możliwie restrykcyjnego wykładania przepisów regulujących dostęp do śmiertelnośnego środka, jakim jest broń w sytuacji, gdy życie ludzkie znajduje się pod szczególną ochroną (art. 38 Konstytucji RP). Stopień zagrożenia musi być proporcjonalny tak, aby wydanie pozwolenia na broń było odpowiednim środkiem prewencyjnym i obronnym przed nim. Strona wnosząc o wydanie pozwolenia winna udowodnić, iż znajdowała się w sytuacji stałego, realnego i ponadprzeciętnego zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, ewentualnie powinna wykazać, iż pewnego rodzaju zdarzenia jakie ją dotyczą, świadczą o takim zagrożeniu.

Z powyższego orzecznictwa wynika zatem, że przyznanie prawa do posiadania broni nie może opierać się wyłącznie na subiektywnym przekonaniu wnioskodawcy. Niezbędne jest przedstawienie ważnej przyczyny przemawiającej za takim rozstrzygnięciem, bowiem pozwoleń na broń nie wydaje się w celu wyłącznie prewencyjnym. Pozwolenia na broń nie mogą być wydawane ponad rzeczywistą i niezbędną potrzebę, wynikającą z celu, do którego broń ma być przeznaczona.

Strona nie udowodniła, aby jej życie, zdrowie lub mienie było stale, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone bezprawnym zamachem. Ważnej przyczyny przemawiającej za wydaniem pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej, nie ustalono także w toku postępowania. W tej sytuacji zatem, decyzję odmawiającą wydania stronie pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej, należy uznać za słuszną.

W tym stanie rzeczy orzekam jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 k.p.a. służy stronie odwołanie do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:

Egz. Nr 1 – PAN

Egz. nr 2 - a/a

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH
z up. PRACZELNIK
WYDZIAŁU POSTĘPOWAN ADMINISTRACYJNYCH
KOPW W KATOWICACH
mł. insp. mgr Anna KASINIAK